

megen Forekommenhed, og jeg mødte hos ham personlig og havde en foreløbig Samtale med ham; af hvilken jeg vandt den fulde Overbevisning, at der hos ham ikke var Tvivlsmaal tilstede om, at det vilde være nyttigt at foretage en saadan Forhandling med Udvalget. Dette forandrede sig, hvordan og af hvilke Grunde, det kjender jeg ikke. Vi fik et skriftligt Svar, som slet ikke berørte Noget, der kunde give os Formodning om, at Ministeriet beklagede sig over den Vej, Udvalget havde betraadt; det berørte kun Overgangsmidlerne fra den nærværende Tilstand til den, vi gif imøde som Heelstat, og om disse udtalte Ministeriet, at det ikke kunde billige eller gaae ind paa noget af de 3 forskjellige Alternativer, som vare foreslaaede, hvoraf de to endnu ere de, der ere fastholdte. Denne Fremgangsmaade af Ministeriet har gjort mig ondt; thi den har, troer jeg, fra Ministeriets Side været et meget stort Misgreb, et Misgreb, der har forsinket Sagen i en ganske overordentlig Grad og forviklet Forhandlingerne ganske betydeligt. Det har ogsaa gjort mig ondt, at Udvalget fra sin Side ikke mødte denne positive Erklæring fra Ministeriet om Umuligheden i den her antydede Retning med et eller andet nyt Forslag; men dette ligger bagved og har ikke med denne Sag at bestille. Jeg har kun villet nævne den Kjendsgjærning, at Udvalget ingen Skyld har paa sig for, at den sædvanlige Forhandling med Ministeriet ikke har fundet Sted. Den Skyld, man vil søge at finde i, at Udvalget var talrigt, det kan ikke være nogen Skyld, der kan holde stil ved nærmere Derveielse (Née: 3 Forbindelse med Tiltsidesættelse af Regjeringsudkastet!). Der har aldrig været foreslaagt Noget om nogensomhelst Tiltsidesættelse af Regjeringens Udkast; der var givet al mulig Leilighed til at komme til det, hvilket bedst bevises derved, at Udvalget ikke har lagt Regjeringens Udkast tilside (Née: Oprindeligt!). Nei, det har ikke lagt Regjeringens Udkast tilside; thi her er ikke Spørgsmaal om, hvad der foregik, indtil vi traadte offentligt frem; vi traadte frem med Regjeringens Udkast, emenderet med Endringsforslag. At have lagt Regjeringens Udkast tilside, er derfor en

Skyld, som Udvalget ikke har paa sig; man kunde snarere, naar man gif den modsatte Vej, spørge — da vi veed, at det Forslag, som nu foreligger, er Regjeringens i alt Bessentligt, og at det altsaa har existeret førend det Forslag, som oprindeligt laa til Behandling. — Hvorfor have vi da ikke faaet det meddeelt tidligere, hvorfor har man ikke fremlagt det og sagt: „Derfor vi skulle have en Lov i Grundlovsparagrafer, saa maa det være den; thi vi kunne ikke give en fornyet Bekræftelse til de Paragrafer, som vi antage deels overflødige deels skadelige, men her er derimod et Lovforslag, som ikke gaaer ud paa Andet end en Indskrænkning og en nødvendig Indskrænkning i den nærværende Grundlov; derved bekræfte vi ikke paa Noget, men vi lade det, der staaer, staae som en Kjendsgjærning“. Hvorfor have vi ikke faaet dette tidligere meddeelt, saa havde vi sparet mange af de her førte Forhandlinger.

J. A. Hansen: Det ærede Medlem fra Aalborg (Née) nævnte, at han ikke vidste, hvilke Forhaabninger jeg havde med Hensyn til Udførelsen af dette Skridt; han havde ingen Forhaabning. Jeg troer ikke at have udtalt, da jeg første Gang havde Ordet, at jeg havde stor Forhaabning; jeg troer, jeg gjorde opmærksom paa, at Stillingen var efter min Mening saaledes nu, at man maatte gribe Tiden, naar det ikke skulde komme saa vidt, at der ingen Mulighed var for en bedre Stilling. Jeg seer i dette Skridt en Uvei, der mulig kan bringe noget Bedre; det er, hvad jeg seer deri. Jeg kan sige, at det maaskee var en træffende Betegnelse af det, naar jeg lignede det ved et Halmstraa, som jeg før talte om, hvorefter den, som staaer fare for at drufne, griber, naar han ikke kan gribe noget Bedre. Andet har jeg ikke sagt, og dette vil vise det ærede Medlem, at mine „Forhaabninger“, som han sagde, maaskee ikke ere større end hans. Men naar han har yttret sig angribende mod Rigsdagen og forsvarende for Ministeriet, saa kan jeg dog ikke ganske følge hans Forsvar og lade dette gaae hen, uden at gjøre opmærksom paa, at jeg troer, at han har Uret, naar han siger, at det har været den eneste Anstødssteen for en Overeens-